

Bilag 5.

Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.

København, den 20. Februar 1948.

I Skrivelse af 19. d. M. har det ærede Udvalg udbedt sig følgende Oplysninger:

1. Kan Ministeren begrunde den Ændring, som har fundet Sted i Fordelingen af Kaffeimporten, og hvorved Tildelingerne til et hidtil anerkendt Led i Omsætningen formindskes til Fordel for andre Omsætningsled?
2. Kan Ministeren (eventuelt Landbrugsministeren) begrunde den Afgørelse, hvorved 4 800 t amerikansk Hvedemel tildeltes Møllerne, saaledes at Melimportørerne ingen Andel fik i denne Melimport?
3. Der ønskes en Udtalelse fra Ministeren om, hvorvidt det er muligt i Indgreb af væsentlig Betydning at søge disse gennemført ved særlig Lov. Man kunde tænke sig, at Ministeren, hvor et Indgreb af større Betydning vilde svækkes ved en forudgaaende offentlig Debat, drøftede Hjemmelsspørgsmaalet med Rigsdagens erhvervsøkonomiske Udvalg.
4. Der ønskes en Udtalelse fra Ministeren om Muligheden af at indføre Begrundelser for Afslag fra Vareforsyningsdirektoratet.
5. Vedrørende Prislovens Administration ønskes en Forhandling om den bebudede Udvidelse af Raadets Virksomhed paa forskellige Omraader, f. Eks. Forlagsvirksomhed.

I denne Anledning tillader jeg mig at meddele følgende:

ad 1.

Ved Genoptagelsen af Kaffeimporten i 1945 blev der efter indgaaende Forhandlinger med Branchen gennemført en Ordning, hvorefter Importen finder Sted som Fællesindkøb, og saaledes at de 80 pCt. af Importen — senere nedsat til 75 pCt. — fordeles mellem de sædvanlige Importører i Forhold til deres Import før Krigen, medens det resterende Kvantum oplægges i en „Pulje“, hvorpaa Importørerne efter nærmere fastsatte Regler kan trække, efterhaanden som de dokumenterer at have solgt en vis Del af deres Tildelinger.

Denne Ordning maa ses som et Kompromis mellem paa den ene Side en ren Kvotering af Importen paa Grundlag af Førkrigs-Import og paa den anden Side Princippet „Varen følger Mærkerne“. Fra Myndighedernes Side havde man ønsket det sidstnævnte Princip lagt til Grund, men da der fra Branchen rejste sig overordentlig stærke Indvendinger herimod, gik man med til den nævnte Kompromis-Ordning, der dog i nogen Grad kunde tilføre Importordningen den Smidighed, som den rene Kvotering savner.

Det var allerede ved Ordningens Tilrettelæggelse i 1945 Hensigten, at der paa et senere Tidspunkt skulde finde en vis Regulering Sted af de Importtal, paa Grundlag af hvilke Hovedfordelingen foretages. En saadan Regulering er nu efter Forhandlinger med Branchen gennemført fra 12. December 1947 at regne.

De Importører, som ikke har solgt deres Tildelinger til andre Importører, men handlet paa den Maade, som under frie Importforhold vil være den almindelige, faar herefter inden for en vis Grænse deres Tildelingsgrundlag forhøjet, dels med hvad de har trukket paa den omtalte „Pulje“, dels med de Indkøb, som de har foretaget hos andre Importører (Indkøb i loco-Markedet). Derimod bliver de Importører, som har solgt til andre Importører, staaende med deres gamle Tildelingsgrundlag, hvilket i Realiteten betyder, at deres Andel nedsættes.